

Persbericht Jongerenwelzijn

“Jeugdhulp, en dan ...”

Ervaringsdeskundigen en experts nemen het woord bij de voorstelling van het Jaarverslag 2013 van Jongerenwelzijn

Brussel, 13 juni 2014. Vandaag stelt Jongerenwelzijn zijn Jaarverslag 2013 voor. Daaruit blijkt dat in 2013 meer dan 27.000 kinderen en jongeren te maken kregen met de bijzondere jeugdzorg. Dat betekent een aangroei met 18% over de voorbije vijf jaren. De groep adolescenten is het grootst maar het aantal jonge kinderen blijft jaar na jaar aangroeien en bedraagt in 2013 31,5%. 2013 bleek vooral ook een jaar van verandering. Zo waren er de voorstart van de integrale jeugdhulp in Oost-Vlaanderen, de omschakeling naar een modulair kader bij de private voorzieningen en de grote transformaties op het vlak van pleegzorg. Ook de komende jaren blijft de jeugdhulp een sector in beweging, zoals blijkt uit het actieplan jeugdhulp dat de visie op de jeugdhulp in 2020 weergeeft.

Aangezien 2013 als sleutelmoment voor de jeugdhulp geldt, was dit de ideale gelegenheid om een balans op te maken tijdens een rondetafelsessie met ervaringsdeskundigen en experts. Vanuit hun persoonlijke of professionele ervaring belichtten ze de jeugdhulp in Vlaanderen.

*“Uit mijn ervaring met pleegzorg en instellingen, draag ik vooral mee dat zorg meer is dan een kind een dak boven het hoofd, eten en bescherming bieden.”, zegt **Ronny Mosuse**, singer-songwriter. “Het is minstens even belangrijk om een kind te leren wat hoop is, het nestwarmte te geven en een gevoel van stabiliteit en zekerheid te bieden. Maar ook bepaalde vaardigheden aanleren. Dat zijn de zaken die, er nu op terugkijkend, van belang waren. En ongetwijfeld is dat ook zo voor de kinderen die vandaag te maken hebben met jeugdhulp.”*

*“Het moeilijkste voor mij was de overgang naar volwassenheid.”, kaart **Dirk Pee** aan, senior project manager bij BPost die als kind verbleef in een pleeggezin en voorzieningen. “Toen had ik het gevoel dat het systeem me in de steek liet en dat ik het louter op eigen kracht moest zien te rooien. Wonen, werken, geldzaken, omgaan met administratie, relaties aangaan ... Er komt zoveel op je af als jongvolwassene.”*

Tijdens de rondetafel spraken Ronny Mosuse en Dirk Pee vanuit hun jeugdervaringen. Ze belichtten het verleden van de jeugdhulp open, eerlijk en kritisch. De boodschappen werden versterkt, onderschreven of in een vernieuwd daglicht geplaatst door professionelen uit de jeugdhulp.

Behalve over de rol en houding van de begeleider en pleegouder en over de overgang naar volwassenheid ging het gesprek ook onder meer over de plaats van de samenleving en de kracht en de stem van de jongere in de jeugdhulp.

“Pleegouders moeten worden gekoesterd.”, stelt **Prof. Dr. Johan Vanderfaellie** van de Vrije Universiteit Brussel. *“Zij betekenen een grote meerwaarde voor de maatschappij en voor de kinderen en jongeren in kwestie. Het is belangrijk dat ze kunnen rekenen op de nodige ondersteuning en begeleiding. Want als een pleegzorgsituatie misloopt, is dat nefast voor alle betrokkenen, en zijn de emotionele, organisatorische en financiële gevolgen groot.”*

“In de jeugdhulp is het beseft belangrijk dat het niet alles moet overnemen, maar vooral moet ondersteunen wat er wel nog is in het leven van het kind, en wat er wel nog goed gaat.”, vertelt **Luc Deneffe**, directeur bij De Wissel. *“Een jongere haalt veel kracht uit de gewone dingen in zijn leven. Dat kan bv. een leerkracht zijn die nog volop gelooft in hem. Dat zijn zaken die de jeugdhulp moet ondersteunen. Dat betekent dat we de jongere niet altijd moeten afschermen van de grote boze buitenwereld maar dat we hem moeten ondersteunen om zich staande te houden in die wereld en hem te leren daarin volwaardig te functioneren, vooral met het oog op later.”*

“Een ander belangrijk aspect is het investeren van tijd in kinderen.”, vervolgt **Bruno Vanobbergen**, kinderrechtencommissaris. *“In onze sector staat tijd veelal onder druk, onder meer door besparingen. Het is één ding om mooie plannen uit te tekenen en procedures uit te werken, maar deze moeten wel worden gerealiseerd door mensen. Opvoeders en begeleiders moeten de eigen kracht van de jongeren aanspreken, maar komen daar niet altijd toe uit tijdsgebrek.”*

“Er zijn recent reeds heel wat stappen gezet om de jeugdhulp te hertekenen, in het belang van de minderjarige,” vertelt Stefaan Van Mulders, leidend ambtenaar van Jongerenwelzijn. *“De integrale jeugdhulp, de uitbreidingen bij de private voorzieningen en omschakeling naar een modulair aanbod, de betere samenwerking overheen sectoren ... zijn daar maar enkele voorbeelden van. Maar er zijn overduidelijk nog meer inspanningen nodig. Met 10 miljoen euro extra per jaar zouden we de meest nijpende problemen alvast beter kunnen aanpakken. Zo willen we de wachtlijsten voor de jonge kinderen wegwerken, en ijveren we naar aanvaardbare wachttijden voor de anderen. Ook vragen een aantal specifieke doelgroepen onze bijzondere aandacht. Ik denk hierbij aan de nood aan een betere nazorg voor de jongvolwassenen en aan jongeren met een complexe problematiek – in het bijzonder meisjes. Daarbij is duidelijk dat jeugdhulp geen verhaal is dat wij als overheidsorganisatie alleen kunnen schrijven. We willen dit doen samen met alle betrokken sectoren, en ook met de jongeren en hun gezinnen zelf. Dat vergroot de kans op slagen.”*

Jeugdhulp is en blijft dus de moeite waard. Die boodschap wil Jongerenwelzijn in het bijzonder meegeven. Het moet dan ook een duidelijke plaats krijgen op de politieke agenda.

Jongerenwelzijn is als Vlaams agentschap de stuwende kracht voor de hulp aan jongeren in een moeilijke leefsituatie. Meer informatie over zijn werking is te vinden op www.jongerenwelzijn.be.

Enkel voor pers

Perscontact:

Linda Van Weyenberg, 02 553 38 82, linda.vanweyenberg@jongerenwelzijn.be